

**Р. Я. ЛУЦИК — ОРГАНІЗАТОР ФОНДІВ ВІДДІЛУ
РІДКІСНОЇ КНИГИ ЛЬВІВСЬКОЇ БІБЛІОТЕКИ АН УРСР
(1950–1973)**

Оксана Зінько

*молодший науковий співробітник відділу рідкісної книги
ЛННБУ ім. В. Стефаника*

У статті висвітлено особистий внесок Р. Луцика у формування фондів рідкісних видань XIX–XX ст., розкрито його концепцію створення відділу рідкісної книги, зокрема, положення про роботу кабінету рідкісної книги. Проаналізовані підготовлені Р. Луциком проекти виробничих планів Кабінету та методичні засади організації фондів рідкісних видань XIX–XX ст. Відстежено динаміку опрацювання фонду, створення інформаційно-пошукового апарату на нього.

Ключові слова: *рідкісне видання, історія бібліотечної справи, організація книжкового фонду, кабінет рідкісної книги, бібліотечні каталоги, бібліографічна картотека.*

Персональний внесок Р. Я. Луцика (1900–1974) у бібліотечне будівництво львівського регіону в 40–70-х рр. XX ст. не виокремлений, а прізвище ще донедавна лише принагідно згадувалося у загальному контексті становлення Львівської наукової бібліотеки. Він знаний лише у вузькому колі бібліотечних фахівців [2, с. 396; 4, с. 257; 6, с. 399-425; 9, с. 100; 12, с. 241-242].

Розпочате системне вивчення практичної діяльності та бібліотечного доробку Р. Луцика дає можливість стверджувати, що Роман Ярославович належить до когорти досвідчених галицьких бібліотекарів, фахова праця яких була спрямована на організацію діяльності однієї з найбільших академічних установ Львова — наукової бібліотеки [15, с. 73-76]. Зокрема його напрацювання є вагомими у процесі дослідження і відтворення історії та концепції побудови одного з головних спеціалізованих підрозділів бібліотеки — відділу стародрукованих та рідкісних книг.

Бібліотечну кар'єру в академічній установі Р. Луцик розпочав зрілим фахівцем: ази бібліотечної технології він набув на посаді завідувача бібліотеки та архіву товариства імені Качковського, у бібліотеці науково-літературного товариства “Галицько-Руська Матиця” та наукового працівника у III відділі “Народний Дім”, що входив до Державної бібліотеки Львова (Staatsbibliothek Lemberg) [10, арк. 154].

Набутий досвід громадської роботи, активна життєва позиція, сумлінні науково-бібліографічні студії визначили професійні пріоритети Р. Луцика [7, с. 72-149]. Формуванню його інтелектуального потенціалу сприяла співпраця зі знаними культурними та науковими фахівцями. Його особу справедливо згадують серед “досвідчених бібліотекарів передвоєнної доби і представників місцевої інтелігенції, високоосвічених людей, що сподівалися продовжити тут (мова йде про бібліотеку) наукову роботу” [1, с. 152]. Підставою для такого твердження був високий фаховий вишкіл, здобута освіта на гуманістичному факультеті Львівського університету і практична робота в бібліотеках і архівах згаданих товариств [10, арк. 151].

Під час реорганізаційних змін у філії Бібліотеки АН УРСР у Львові у 1940-х рр. Р. Луцик займав різні посади у відділах опрацювання, комплектування, рукописів, стародруків: у серпні 1944 р. тимчасово прийнятий на посаду головного бібліотекаря відділу опрацювання, а в листопаді того ж року почав працювати на постійній основі бібліографом у відділі рукописів [10, арк. 200]. Деякий час, до травня 1945 р., він працював завідувачем спеціального відділу, а згодом переведений на посаду старшого бібліотекаря відділу стародруків [10, арк. 205]. У травні 1946 р. обійняв посаду головного бібліотекаря відділу комплектування [10, арк. 188].

Невдовзі, у березні 1950 р., згідно з наказом директора бібліотеки А. Одухи, відділ рідкісної книги був перейменований у кабінет рідкісної книги, а Р. Луцика призначено тимчасовим завідувачем кабінету рідкісної книги [10, арк. 200]. Після проведеної атестації, у травні 1951 р., він очолив кабінет рідкісної книги Львівської бібліотеки АН УРСР. Призначення на посаду завідувача кабінету рідкісної книги збіглося з початком формування окремого структурного підрозділу: відділ рідкісної книги створений наприкінці 1949 р. шляхом об'єднання Музею книги і

відділу стародруків. Задля утвердження на посаді бібліотекаря Р. Луцик — випускник університету, знавець кількох іноземних мов, упродовж 1949–1950-х рр. здобував диплом бібліотекаря у Львівському культосвітньому технікумі [10, арк. 200]. Згодом, у 1966 р. кабінет рідкісної книги був знову реорганізований у відділ. Р. Луцик очолював його до 1 жовтня 1973 р., а потім продовжував працювати на посаді головного бібліотекаря цього відділу до смерті 11 березня 1974 р. [10, арк. 150].

Майже чвертьстоліття щоденна копітка праця ученого — це окремих етап творення спеціалізованого фундаментального підрозділу бібліотеки. Джерельною базою відтворення цього шляху слугує цілісний масив архівно-звітної документації окресленого періоду бібліотеки та відділу рідкісної книги, окремі виявлені документи в інших особових та архівних фондах [8, арк. 1-9], особливою інформативністю відзначаються пояснювальні записки Р. Луцика до окремих звітних чи організаційних документів.

Початок діяльності завідувача припав на час тяглих реорганізаційних перетурбацій бібліотеки, формування її структури відповідно до засад і вимог соціалістичного будівництва. Ці процеси не оминули також і кабінету рідкісної книги. Першочерговим завданням керівника стало опрацювання регламентуючої документації підрозділу, формування пакета науково-методичної документації. У “Положенні про роботу Кабінету рідкісної книги”, яке Р. Луцик представив для затвердження в адміністрацію бібліотеки 21 жовтня 1950 р., чітко окреслено основну функцію підрозділу: “Кабінет рідкісної книги Львівської Бібліотеки Академії Наук УРСР збирає і зберігає в своїх фондах найбільш цінні примірники друкарської продукції від початків книгодрукування до нинішнього дня” [11, арк. 1]. Виходячи із задекларованих засад, було чітко визначено профілі комплектування книжкового фонду, який охоплював:

“1) всі друки церковно слав’янським та гражданським шрифтом від початків книгодрукування до 1825 року;

2) всі друки латинським шрифтом від початків книгодрукування до кінця XVIII сторіччя;

3) всі друки орієнтальними шрифтами (наприклад арабський, арм’янський, грузинський, єврейський) до кінця XVIII сторіччя;

4) перші видання класиків марксизму-ленінізму, класиків літератури та науки;

5) друки, що визначаються своєю літературною чи науковою вагою;

б) друки, що визначаються незвичним оформленням (формат, матеріал, прикраси);

7) друки, що визначаються якими-небудь індивідуальними рисами (автографи визначних осіб, рукописні присвяти і примітки, екслібриси і суперекслібриси);

8) друки, цікаві своєю незвичною історичною долею, наприклад друки, що були власністю визначних осіб, друки, які були переслідвані реакційними урядами і т. д.;

9) друки, що виходили і виходять малим тиражем” [11, арк. 1].

Основне завдання кабінету його завідувач сформулював чітко і лаконічно (беручи, очевидно, до уваги вимоги тогочасної ідеологічної заангажованості бібліотеки): “зробити доступним радянському громадянству і особливо радянському науковому дослідникові весь матеріал, нагромаджений у його фондах” [11, арк. 3]. Означено було також шляхи реалізації поставленого завдання: насамперед, комплектування фондів згідно з профілем, їх бібліотечне опрацювання з метою розкриття фондів для читача і особливо читача-науковця. Вагоме значення надавалося організації книжково-ілюстративних виставок з метою популяризації фондів. Доступ фондів і обслуговування читачів також було поза всякими дискусіями. І, очевидно, реально оцінюючи стан справ, лише наприкінці Р. Луцик поставив завдання наукового опрацювання фондів кабінету. Він взяв до уваги і той факт, що штат підрозділу передбачав лише три одиниці — завідувача кабінету та двох співробітників — старшого бібліотекаря і бібліотекаря.

Новоприйнятий завідувач відділу рідкісної книги успадкував складне господарство — книжкові фонди на той час були розташовані в трьох книгосховищах (на вул. Лисенка, 14): на першому поверсі — фонди колишньої бібліотеки Народного Дому і Музею книги (близько 70 000 примірників), на другому поверсі — книгозбірня Музею А. С. Петрушевича (понад 30 000 примірників) і більше 87,5 тисяч стародруків латинським шрифтом, звезених упродовж 1947–1948 рр. із бібліотек-фондоутворювачів академічної бібліотеки у Львові [13, арк. 3-4].

З огляду на те, що специфіка відділу передбачала наявність фондів стародруків та рідкісних видань ХІХ–ХХ ст., процеси формування і опрацювання цих масивів книг, хоч і здійснювались паралельно, вирізнялися особливістю підходів до наукового освоєння та розкриття. Робота Р. Луцика зі стародруками — тема окремого дослідження. Метою цієї розвідки є відстеження процесу формування колекції рідкісних видань ХІХ–ХХ ст., висвітлення зусиль Р. Луцика в організаційному процесі роботи з цим фондом, науково-методичних засад його опрацювання, створення інформаційно-пошукового апарату на фонд рідкісних видань ХІХ–ХХ ст.

Пріоритетність напрямів роботи та першочерговість поставлених завдань обумовлювалася невпорядкованістю фонду та відсутністю навіть первинного опрацювання. Як саме на цьому етапі перспективи відділу окреслював його очільник докладно висвітлює “Проект виробничого плану Кабінету рідкісної книги ЛБАН УРСР на 1951–1955 рр.” датований 21.10.1950 р. Документ засвідчує, що Р. Луцик з усією відповідальністю поставився до дорученої йому ділянки роботи, чітко окреслив завдання, шляхи і методи їх здійснення. Впродовж найближчого часу планувалося виокремлення фондів кабінету із масиву загального книгосховища з метою забезпечення належного їх зберігання. Зважаючи на обсяг фонду (близько 95 000 одиниць збереження), необхідно було здійснити енергоємні процеси переміщення у книгосховищах і розстановки примірників на полицях. Таке упорядкування фондів полегшувало надалі здійснення “звірки всіх фондів Кабінету за інвентарними книгами з метою встановлення фактичного стану фондів” [14, арк. 5]. Наступний етап передбачав співставлення отриманих даних із каталогами задля “приведення у повну відповідність фондів і каталогів та вилучення з каталогів карток на книжки, яких у фондах нема, як наприклад на книжки, вивезені німцями, книжки, вислані в Польщу (біля 45 000 томів) і т. д.” [14, арк. 6]. Завідувач усвідомлював трудомісткість та енергозатратність процесів роботи з фондом, тому перспективу отримання чітких даних щодо стану фондів кабінету окреслив на 1951–1955 рр. На цей період також було заплановано перегляд фондів з колишніх бібліотек Народного Дому та Наукового товариства ім. Шевченка і вилучення рідкісних і цінних видань для Кабінету.

Оскільки поповнення новими виданнями передбачалося здійснювати централізовано через відділ комплектування шляхом купівлі та обміну, завідувач так передбачав динаміку цього процесу:

Рік	Планова кількість надходжень нової літератури	Надійшло літератури
1951	1000	215
1952	1100	155
1953	1200	237
1954	1300	226
1955	1400	288
1951–1955	6000	1121

В основу планування було покладено цифрові дані з отримання літератури з відділу комплектування за 9 місяців 1950 року. Однак аналіз цифрових показників звітів відділу свідчить, що нові надходження були у різні роки нерівномірними, спорадичними, і станом на 1971 рік загальна кількість рідкісних видань XIX–XX ст. становила лише 12 тисяч. Найімовірніше, умови для реалізації запланованих завдань не завжди відповідали потребам підрозділу і не завжди були сприятливими для здійснення опрацювання та наукового розкриття цінних фондів відділу. Передусім, не виправдалися передбачувані темпи надходжень нових видань, а відповідно і їх доопрацювання, згідно з вимогами роботи з рідкісними виданнями та укладанням довідково-пошукового апарату на цей масив фонду. Тим паче, що “...робота за матеріалами такого роду надзвичайно специфічна, оскільки потребує, окрім загальної ерудиції бібліотекаря, професійних знань і досвіду” [5, с. 204]. Фахова кваліфікація завідувача цілком відповідала вимогам, що передбачає професіограма працівника відділу рідкісної книги. Р. Луцик мав практичний досвід роботи і володів усіма навиками опрацювання унікальних і рідкісних видань. Окремі етапи цього складного процесу та деякі методичні засади формування фонду рідкісних видань в ЛБАН за 1950–1960-ті рр. подано в “Довідці про Відділ рідкісної книги Львівської державної наукової бібліотеки Академії наук УРСР та про його роботу в 1970 і 1971 рр.” [3, арк. 1-4]. Основною проблемою в

організації роботи відділу та опрацюванні фондів Р. Луцик вважав кадрове забезпечення. Він констатував: “штат відділу складається з двох чоловік: зав. відділом і молодшого бібліотекаря. Зав. відділом має вищу університетську освіту і крім того середню бібліотечну освіту. Молодший бібліотекар має неповну середню освіту. Технічного робітника (прибиральниці) відділ не має, так що молодшому бібліотекарю приходиться виконувати, поруч зі своїми обов’язками, також обов’язки технічного робітника” [3, арк. 1]. Найгірше, що такий стан справ у відділі тривав практично впродовж усієї професійної діяльності Р. Луцика. Здебільшого йому одноосібно доводилося забезпечувати функціонування підрозділу. “Для властивої організації роботи відділу, — переконував завідувач, — був би необхідний мінімум один бібліотечний робітник на рівні старшого бібліотекаря з обов’язковим ґрунтовним знанням іноземних мов (з огляду на склад фондів неодмінно латинської, німецької, польської)” [3, арк. 1]. Недопустимим, на думку Р. Луцика, була тривала відсутність прибиральниці. “Приміщення відділу, — наголошував Р. Луцик, — складається з шести великих залів: читального, 2 коридорів, 1 підсобної кімнати, 1 півпідвального і 2 підвальних великих приміщень — все з книжками!” [3, арк. 2]. Книжковий фонд відділу, звезений з різних зібрань і колекцій, здебільшого потребував чищення, обезпилення. Те, що технічні процеси роботи з фондом вимушений був виконувати завідувач, він вважав “свого роду курйозом” [3, арк. 2].

Попри відсутність штатних працівників, Р. Луцик продовжував інтенсивно працювати над науково-бібліографічним розкриттям фонду, його каталогізацією та створенням інформаційно-пошукового апарату. Окрім обов’язкових алфавітного та систематичного каталогів, Роман Луцик сформував низку картотек, метою яких було надання читачам якомога більшої інформативності про збережані видання та допомога у вишукуванні потрібної інформації.

Варто наголосити, що наявність упорядкованих каталогів Р. Луцик вважав обов’язковою умовою успішного функціонування відділу, і приступаючи до обов’язків завідувача підрозділу, вказав на незадовільний стан каталогів кабінету і необхідність здійснення їх упорядкування. Це, передусім, стосувалося алфавітного та систематичного каталогів, а також картотек підручної та довідкової літератури. При доопрацюванні рідкісних видань XIX–XX ст. “скла-

далися додаткові картки на художників, які ілюстрували книжку, на окремі роди ілюстрації, на автографи авторів, складалося в середньому 5 додаткових карток на кожну одержану книжку” [16, арк. 7]. На переконання завідувача, така кількість додаткових карток була необхідна “для кращого розкриття фонду”. Яким шляхом планувалося досягти найвищої інформативності довідково-пошукового апарату, з’ясуємо з аналізу картотек, які створювали у відділі. Зокрема, представлений завідувачем перелік за 7 квітня 1965 р. виокремлює чотири “складені за алфавітним принципом картотеки:

1. Картотека львівських видань XIX і XX ст.
2. Картотека рідких (підпільних і закордонних) революційних і прогресивних видань (російських і українських) до 1917 року.
3. Картотека оформлення творів видатних українських письменників.
4. Картотека художників-ілюстраторів книжок” [17, арк. 1].

Аналіз цифрових показників звітів окресленого періоду відтворює динаміку роботи над цим процесом: Р. Луцик додатково описував за різними критеріями нові надходження, щорічно поповнюючи картотеки приблизно на 2000 карток. Та й самі картотеки зазнавали реорганізаційних змін та вдосконалення.

Поданий в адміністрацію “Список діючих (постійно поповнюваних) картотек, що знаходяться у відділі рідкісної книги ЛДНБ АН УРСР (Львів, 15 грудня 1971 р.)” [18, арк. 1], констатують наявність уже шести основних картотек на рідкісні фонди XIX–XX ст. і окреслюють їх обсяг у бібліотечних скриньках:

1. Картотека підручного робочого фонду відділу (складена за алфавітно-предметним принципом) — 3 скр[иньки].
2. Картотека революційних та прогресивних видань, складена за алфавітом авторів або заголовків видань — 2 скр[иньки].
3. Картотека автографів — 1 скр[инька].
4. Картотека львівських видань, складена за алфавітом авторів або заголовків видань — 4 скр[иньки].
5. Картотека художників та ілюстраторів, складена за алфавітом художників — 7 скр[иньок].
6. Картотека портретів (в книгах), складена за алфавітом персоналій — 7 скр[иньок].

Проте, у перелік завідувач не вніс ще дві збережені у відділі картотеки, які їх автор не вважав за потрібне афішувати, хоч

формував з особливою старанністю і скрупульозністю, використовуючи багатий арсенал історичних знань та практичного досвіду роботи. Йдеться про картотеки “Galiciana” та “1848” (назва автора — *О. Зінько*). Варто нагадати, що формування краснавччих картотек не просто не передбачалося тогочасними ідеологічними засадами, а скоріше вважалося непотрібним, ба навіть забороненим. У цьому питанні Р. Луцик скоріше керувався загальнопоширеним досвідом європейських бібліотек, де формування так званих “Patria” було першочерговим обов’язком регіональних книжниць, якою вважалася ЛБАН. Картотека галицьких видань — “Galiciana” — налічує 1158 карток, написаних чітким бібліотечним письмом Р. Луцика. Картотека відображає видання, особливо вагомі в історії Галицького краю — праці знаних учених, істориків, етнографів, філологів, культурологів. На більшості — помітки укладача щодо цінності та рідкості примірників, особливостей їх побутування, приналежності до певних колекцій, цензурних утисків тощо.

З усією відповідальністю фахового історика укладена картотека, що висвітлює події 1848 року не лише місцевого значення, але й загальнослов’янського контексту: це матеріали і відозви Головної Руської Ради, державні та урядові розпорядження і оголошення, документи суспільно-політичного життя, історико-літературні праці. Сьогодні означені картотеки не втратили своєї джерелознавчої вартості і слугують вагомим підмурівком мультидисциплінарних досліджень не одного покоління читачів. Саме цій благородній меті — задоволенню потреб “читачів-науковців” — була підпорядкована багаторічна діяльність Р. Луцика, його щоденна копітка праця з організації і опрацювання цінних фондів, розкриття і презентації книжкових багатств відділу рідкісної книги.

Додаток

Положення про роботу кабінету рідкісної книги

Профіль і завдання Кабінету

Кабінет рідкісної книги Львівської Бібліотеки Академії Наук УРСР збирає і зберігає в своїх фондах найбільш цінні примірники друкарської продукції від початків книгодрукування до нинішнього дня.

Фонди Кабінету комплектуються за такими признаками:

- 1) всі друки церковно слав'янським та гражданським шрифтом від початків книгодрукування до 1825 року;
- 2) всі друки латинським шрифтом від початків книгодрукування до кінця XVIII сторіччя;
- 3) всі друки орієнтальними шрифтами (наприклад арабський, армянський, грузинський, єврейський) до кінця XVIII сторіччя;
- 4) перші видання класиків марксизму-ленінізму, класиків літератури та науки;
- 5) друки, що визначаються своєю літературною чи науковою вагою;
- 6) друки, що визначаються незвичним оформленням (формат, матеріал, прикраси);
- 7) друки, що визначаються якими-небудь індивідуальними рисами (автографи визначних осіб, рукописні присвяти і примітки, екслібриси і суперекслібриси і т. д.);
- 8) друки, цікаві своєю незвичною історичною долею, наприклад друки, що були власністю визначних осіб, друки, які були переслідувані реакційними урядами і т. д.;
- 9) друки, які виходили і виходять малим тиражем.

Кабінет ставить своїм завданням зробити доступним науковому досліднику весь матеріал, нагромаджений у його фондах.

Кабінет здійснює свої завдання з допомогою таких засобів:

- 1) комплектування фондів згідно профілю;
- 2) бібліотечне опрацювання фондів з метою розкриття своїх фондів перед читачем і особливо читачем — науковцем;
- 3) влаштування виставок з метою популяризації фондів Кабінету серед широких кіл радянського громадянства і особливо серед наукових робітників;
- 4) обслуговування читачів фондами Кабінету;
- 5) наукове опрацювання фондів Кабінету.

Кадри Кабінету

Колектив співробітників кабінету складається з 3-ох чоловік, а саме: завідувача Кабінету і 2 співробітників — старшого бібліотекаря і бібліотекаря.

Робота Кабінету

Приймаючи до уваги сучасний стан Кабінету рідкісної книги, праця Кабінету мусить бути в дуже великій мірі спрямована на

приведення в порядок фондів Кабінету та їх опрацювання з метою розкриття їх для читачів-науковців.

Поряд з тим Кабінет буде проводити популяризацію своїх фондів шляхом влаштування виставок для індивідуальних відвідувачів та для екскурсій.

Нарешті Кабінет буде обслуговувати своїми фондами читачів та допомагати довідками і консультаціями науковим працівникам у їх дослідах, зв'язаних з минулим і сучасним нашої країни.

Архів відділу рідкісної книги ЛННБУ ім. В. Стефаника.

1. *Головата Л.* Львівська наукова бібліотека ім. В. Стефаника НАН України. 1940–2005: історичний нарис / *Лариса Головата* // Записки Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника : [зб. наук. пр.]. — Львів, 2005. — Вип. 13. — С. 144-174.
2. *Гуцаленко Т.* Службовий щоденник А. Петренка (24.IV.1946–16.VIII.1947): перебіг концентрації та розподіл фондів “Центральної василіанської бібліотеки у Львові” / *Тетяна Гуцаленко* // Записки Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника : [зб. наук. пр.]. — Львів, 2006. — Вип. 14. — С. 358-408.
3. Довідка про відділ рідкісної книги Львівської Державної наукової бібліотеки Академії наук УРСР та про його роботу в 1970 і 1971 рр. // Львівська національна наукова бібліотека України ім. В. Стефаника (далі — ЛННБУ ім. В. Стефаника). Архів відділу рідкісної книги. — 4 арк.
4. *Льницька Л.* Від тематичних збірників статей — до “Записок Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника” (1972–2007) / *Людмила Льницька* // Записки Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника : [зб. наук. пр.]. — Львів, 2008. — Вип. 1(16). — С. 253-271.
5. *Ковальчук Г. І.* Книжкові пам'ятки (рідкісні та цінні книжки) в бібліотечних фондах / *Г. І. Ковальчук*. — Київ : НБУВ, 2004. — 644 с.
6. *Кусий Л.* Відділ спецфондів Львівської наукової бібліотеки АН УРСР (1945–1953) / *Леся Кусий* // Записки Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника : [зб. наук. пр.]. — Львів, 2008. — Вип. 1(16). — С. 399-425.
7. *Луцьк Р. Я.* Журнали галицько-руського студентства (Историко-библиографический очерк) / *Р. Я. Луцьк* // Вешня вода: Сборник статей, посвященных шестидесятилетию общества русских студентов “Другъ” (Академический кружокъ), 1871–1931. — Львовъ, 1932. — С. 72-149.

8. Луцик Р. Я. Фонди відділу рідкісної книги // ЛННБУ ім. В. Стефаника. Відділ рукописів. — Од. зб. 2632 (машинопис). — 9 арк.
9. Львівська наукова бібліотека ім. В. Стефаника АН УРСР : історичний нарис / АН УРСР ; Редкол. М. В. Лізанець (відп. ред.) та ін. — Київ : Наук. думка, 1989. — 203 с.
10. Особова справа Р. Луцика // ЛННБУ ім. В. Стефаника. Архів відділу рідкісної книги. — Оп. 3-ос, од. зб. 203. — Арк. 151-213.
11. Положення про роботу Кабінету рідкісної книги // ЛННБУ ім. В. Стефаника. Архів. — 11 арк.
12. Пономаренко М. Видавничий репертуар Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника НАН України (1940–2008) : еволюція ідеологічної парадигми / Марта Пономаренко // Записки Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника : [зб. наук. пр.]. — Львів, 2008. — Вип. 1(16). — С. 237-252.
13. Пояснювальна записка до виробничого плану відділу рідкісної книги на 1950 рік // ЛННБУ ім. В. Стефаника. Архів. — Оп. 1, од. зб. 309. — Арк. 3-4.
14. Проект виробничого плану Кабінету рідкісної книги Львівської бібліотеки Академії Наук УРСР на 1951–1955 рр. // ЛННБУ ім. В. Стефаника. Архів відділу рідкісної книги. — 12 арк.
15. Лукас О. Роман Ярославович Луцик — бібліотекар і книгознавець / Оксана Лукас // Записки Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника : [зб. наук. пр.]. — Львів, 2002. — Вип. 9/10. — С. 73-76.
16. Річний звіт про виконання плану роботи Кабінету рідкісної книги за 1950 рік // ЛННБУ ім. В. Стефаника. Архів. — Оп. 1, од. зб. 310.
17. Список діючих (постійно поповнюваних) картотек, що знаходяться у відділі рідкісної книги ЛДНБ АН УРСР на 1965 р. // ЛННБУ ім. В. Стефаника. Архів відділу рідкісної книги. — 1 арк.
18. Список діючих (постійно поповнюваних) картотек, що знаходяться у відділі рідкісної книги ЛДНБ АН УРСР на 1971 р. // ЛННБУ ім. В. Стефаника. Архів відділу рідкісної книги. — 1 арк.

**ROMAN LUTSYK — AS AN ORGANIZER OF THE RARE BOOK
DEPARTMENT HOLDINGS IN THE LVIV LIBRARY OF THE
UKRAINIAN SSR ACADEMY OF SCIENCES (1950-1973)**

Oksana Zin'ko

The personal contribution of Roman Lutsyk in forming of the 19th–20th centuries rare editions holdings is reflected in the article. He created regu-

lations concerning the Rare Book Department (Room) activity, its working plans and methodical principles of rare editions holdings organization.

Keywords: *Rare editions, History of Librarianship, Organization of books holdings, Rare Book Room, Library catalogues, Bibliographical Card index.*

Р. Я. ЛУЦИК — ОРГАНИЗАТОР ФОНДОВ ОТДЕЛА РЕДКОЙ КНИГИ ЛЬВОВСКОЙ БИБЛИОТЕКИ АН УССР (1950–1973)

Оксана Зинько

В статье выделено личный вклад Р. Луцка в формирование фондов редких изданий XIX–XX ст., раскрыто его концепцию создания отдела редкой книги, в частности, положения о работе Кабинета редкой книги. Проанализированы подготовленные Р. Луцком проекты планов Кабинета и методические основания организации фондов редких изданий XIX–XX ст. Отслежено динамику обработки фонда, создания информационно-поискового аппарата на него.

Ключевые слова: *редкое издание, история библиотечного дела, организация книжного фонда, кабинет редкой книги, библиотечные каталоги, библиографическая картотека.*

УДК 78.072:477

ФОЛЬКЛОРИСТИЧНІ ВЗАЄМИНИ ВОЛОДИМИРА ГОШОВСЬКОГО ТА МИКОЛИ МУШИНКИ КРИЗЬ ПРИЗМУ ДЕДИКАЦІЙ

Володимир Пасічник

науковий співробітник відділення “Палац мистецтв ім. Т. і О. Антоновичів” ЛННБУ ім. В. Стефаника

Дружні та професійні взаємини відомого українського етномузиколога Володимира Гошовського та фольклориста-філолога Миколи Мушинки тривали понад тридцять років. Вчені обмінювалися думками (найчастіше у листуванні та при поодиноких зустрічах), надсилали один одному свої праці та іншу літературу з фольклору.

© Пасічник В., 2009